

[Duetoft]

og som heldigvis er det helt store flertal, til at gøre tingene dårligere, for herregud, hvis vi alligevel skal skældes ud, så kan vi lige så godt lade være at gøre os umage.

I øvrigt vil jeg bare fastholde, hvad jeg sagde før. Jeg mener, at det stadig væk er rigtigt, lige meget hvad hr. Kim Behnke siger, at skatternes højde og det offentlige serviceniveau fastsættes ud fra, hvilke ønsker borgerne har. Det er borgerne, der bestemmer, hvordan vort offentlige serviceniveau er; det er ikke 31 mennesker i et amtsråd eller 179 medlemmer i et Folketing. Hvis det var sådan, så ville verden nok se anderledes ud, men politikerne er et spejl af den befolkning, de bliver valgt af, og de er under pres fra en befolkning for at få nogle ønsker gennemført, som man så gennemfører. Hvis vi ikke gennemfører det, ville det jo rent faktisk være en form for diktatur. Hvis befolkningen er uenig i den linie og uenige i den offentlige sektor, så skulle de jo stemme på Fremskridtspartiet; men det gør de jo heldigvis ikke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg tror, at hr. Duetoft og sikkert mange andre ville opnå, både personligt og i det hele taget, noget frugtbart ved at lægge mærke til, at det aldrig nogen sinde er den offentligt ansatte hr. Pedersen eller fru Jensen, vi fra Fremskridtspartiet kritiserer. Det er de politikere, der har truffet beslutningerne, vi kritiserer. Vi mener, at de fortræffelige kvalifikationer, som der bestemt er hos mange af de offentligt ansatte, hos de fleste af de offentligt ansatte, har vi samfundsøkonomisk ganske enkelt ikke råd til bliver brugt til, at de sidder og sætter krydser i skemaer og dokumenter. De skal ud og bruge deres dygtighed, deres uddannelse, i den private sektor til at bringe Danmarks økonomi i bedring.

Når hr. Duetoft mener, at vælgerne jo bare kan vælge nogle andre politikere, så er forskellen den, hr. Duetoft, at hvis man den ene dag gør et indkøb i en butik og konstaterer, at det var egentlig ikke nogen særlig god vare, så kan man allerede dagen efter gå ned og handle i en anden butik. Det vil sige, at afstanden mellem den, der leverer, og den, der modtager, er meget kort; kommunikationstiden er meget kort, og man opdager meget hurtigt, hvis man begår fejl.

Hvis man vælger nogle politikere til et amtsråd og de foretager fejludstillinger vedrørende f.eks. sundhedsvæsenet, så kan man ganske vist 4 år efter gå hen og sætte kryds ved en anden person eller et andet parti, men den kommunikation når aldrig nogen sinde frem, at det var, fordi man var utilfreds med, at de lukkede en ortopædisk afdeling på et hospital eller lignende. I det øjeblik man har det direkte valg hver dag, kan man fra dag til dag aflæse, hvad folk reelt ønsker. Og hvis hr. Duetoft er enig i det synspunkt, så burde hr. Duetoft også understrege det i sin tale.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jamen hr. Kim Behnke, jeg har da eksempelvis aldrig være imod privathospitaler, aldrig. Jeg synes da, det er fint nok, at folk kan få lov til at lægge sig ind på privathospitaler. Min forudsætning for at støtte dem er bare den, at jeg så ikke samtidig vil være med til at ødelægge det offentlige hospitalsvæsen for dem, der føler, at de enten ikke har råd eller vil vælge anderledes.

Så lad være med at fremstille det, som om CD ikke ønsker, at der er en konkurrence; det gør vi bestemt. Vi slår bare i al stilfærdighed fast, at der er opgaver i det offentlige, som det offentlige løser, og som man aldrig nogen sinde ville kunne få en privat til.

Og så må jeg sige, at jeg troede, mit budskab også var gået hjem hos hr. Kim Behnke, så man ikke på en totalt unfair måde skulle overfalde den offentlige sektor. Hr. Kim Behnke angriber jo ikke de offentligt ansatte, det gør hr. Kim Behnke i hvert fald ikke, for hr. Kim Behnke angriber nemlig lovgiverne, som er så onde, at de får nogle offentligt ansat. Men det var altså det, hr. Kim Behnke fra denne talerstol for ca. 2 minutter siden sagde: at de dygtige offentligt ansatte sidder og udfylder skemaer med krydser. Nej, de skulle ud i det private og lave noget effektivt.

Hvis det ikke er en nedvurdering, hvis det ikke er et angreb på offentligt ansatte, og hvad de laver, hr. Kim Behnke, så ved jeg ikke, hvad det er. Det er i den grad et eksempel på den gammelremskridtslinie, hvor alt, hvad der overhovedet hed offentligt ansat, bare skulle fremstilles som nogle, der sad og sænkede slagskibe i timevis. Og hr. Kim Behnke, der står og bedyrer at være ven af de offentligt ansatte som perso-